

Til lovforslag nr. L 20. Betænkning afgivet af Socialudvalget den 8. december 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og lov om erstatningsansvar

(Regres for sygedagpengeydelse udbetalt af kommunen)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne dels har besvaret skriftligt, dels i samråd.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige henvendelser fra Assurandør-Societetet og Forenede Danske Motorejere.

Der er af socialministeren stillet et ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er efter Venstres mening meget dårligt belyst, og dets økonomiske og retssikkerhedsmæssige konsekvenser hverken gennemtænkt eller bearbejdet. Alene af den grund finder Venstre forslaget uegnet til vedtagelse.

Lovforslaget er endvidere helt ude af trit med udviklingen i dansk rets almindelige erstatningsansvarsregler, der tværtimod har ta-

get sigte på at afskære regres for at lette retsopgøret efter en skadevoldende handling.

I praksis vil lovforslaget have helt vilkårlige konsekvenser, skabe en tilfældig retstilstand på området og udgøre et indgreb i borgernes retssikkerhed.

For det første overlades det suverænt til et frit kommunalt skøn at afgøre, om der skal søges regres eller ej. På den måde vil to identiske handlinger med identiske konsekvenser i relation til sygedagpengeudbetaling kunne have vidt forskellige konsekvenser for skadevolderen.

For det andet anvendes det offentliges adgang til at søge regres efter erstatningsansvarsloven § 17, stk. 2, i praksis ikke. Om en skadevolder, der har forvoldt en skade med sygefravær til følge, mødes med et økonomisk krav, vil derfor udelukkende afhænge af, om skadelidte er offentlig ansat eller ej. Det er en helt urimelig tilfældighed, der ud fra en retssikkerhedsmæssig betragtning er ganske uacceptabel.

For det tredje vil de kommunale afgørelser i regressagerne ikke kunne påklages. Set i sammenhæng med de incitamentter, der følger af refusionsbestemmelserne på sygedagpengeområdet, skaber det risiko for vilkårlighed i sagsbehandlingen og tilsidesættelse af den forvaltningsretlige lighedsgrundsætning. En kommune vil således være uden økonomisk motiv til at søge regres i situationer, hvor det er kommunen selv, der er ansvarlig skadevolder, eller

i situationer, hvor sygedagpengeperioden er mindre end 13 uger. Det er yderligere et forhold, der vil skabe utilsigtede og tilfældige virkninger.

For det fjerde vil lovforslaget have tilbagevirkende kraft i den forstand, at skader, der er forvoldt før lovens ikrafttræden, nu pludselig kan udløse et regreskrav.

Ud fra disse grunde, og fordi Venstre betragter lovforslaget som en ekstra skat på forsikringer, da der uvægerligt vil følge præmieforhøjelse i kølvandet på lovens vedtagelse, kan Venstre ikke støtte lovforslaget.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Mindretallet mener, at det er helt urimeligt, at regeringen i sin jagt på indtægter fremsætter et lovforslag, som på alle måder er juridisk uholdbart.

For at få lidt penge i kassen foreslås det, at kommunerne kan gøre regres gældende over for skadevolderen, når skaden har resulteret i, at kommunen har udbetalt sygedagpenge. Men ordningen rammer helt tilfældigt.

For det første er det op til den enkelte kommune, om man vil benytte sig af muligheden, hvilket betyder, at skadevolderen bliver stillet forskelligt, alt efter hvilken kommune tilskadekomne bor i.

For det andet vil kommunerne først gøre regres gældende, når skadelidte har været sygemeldt i mere end 15 uger. Den objektivt set samme handling kan medføre forskelligt sygdomsforløb og længde, hvilket gør, at skadevolderen i to ellers identiske sager kan få et større erstatningskrav i den ene sag, men kan slippe i en anden.

For det tredje vil der opstå en forskel i regreskravet, alt efter om skadelidte er kommunalt ansat eller ej, idet de kommunalt ansatte ikke modtager sygedagpenge, men får sygeløn, hvorved kommunerne forskelsbehandler kravet om regres.

Endelig vil lovforslaget betyde, at forsikringstagerne vil få en kæmpe forhøjelse af præmien uden at få en tilsvarende skattelettelse.

Med andre ord er det et helt urimeligt lovforslag, som vil ramme tilfældigt og udelukkende være en ekstraskat.

Fremskridtspartiet kan naturligvis ikke støtte et sådant lovforslag og står uforstående over for, at andre partier overhovedet kan drømme om at gå med til et sådant lovforslag.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

Lovforslaget er endnu et eksempel på et ikke gennemtænkt lovforslag, der skal skaffe nogle besparelser. Enhedslisten mener ikke, at konsekvenserne er ordentligt gennemtænkt.

Det indeholder positive elementer som eksempelvis, at virksomhederne fremover pålægges at betale for hele sygdomsforløbet ved arbejdsskader.

Det princip finder Enhedslisten i overensstemmelse med i stigende grad at pålægge de enkelte virksomheder et større ansvar for de forhold, de byder deres ansatte.

Samtidig indeholder lovforslaget også hjemmel til at søge regres for enkeltpersoners skadevoldende handlinger, og her er Enhedslisten grundlæggende uenig i lovforslaget.

Er en skadevoldende handling pådømt, så har skadevolder fået sin straf; der skal ikke udmåles tillægsstraf i form af, at det offentlige gør krav på regres.

Enhedslisten skal ligeledes påpege, at man åbner for en ladeport af uoverskuelige krav, for hvad med eventuelle tilstødende komplikationer, og hvor trækkes grænsen for regres i de enkelte tilfælde?

Endelig frygter Enhedslisten, at lovforslaget påvirker niveauet for udmåling af erstatning til skadelidte, hvor niveauet i forvejen er meget lavt i dag.

Ændringsforslag

Af *socialministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V, FP og EL):

Til § 1

1) I det under *nr. 1* foreslåede § 39, *stk. 2*, ændres »§ 4« til: »§§ 4, 10 og 21«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringen er teknisk i den forstand, at den

præciserer, hvad der hele tiden har været tanken med lovforslaget, at regressen gælder i alle tilfælde, hvor en person modtager sygedagpenge fra kommunen som følge af en lidelse, der er forvoldt af en ansvarlig skadevolder. Med ændringen fremgår det klart, at adgangen til

regres også omfatter de tilfælde, hvor dagpengemodtageren er selvstændig erhvervsdrivende eller har pådraget sig en arbejdsskade, stadig forudsat at der er tale om en ansvarlig skadevolder.

Jørn Pedersen (S) Else Marie Mortensen (S) Jan Petersen (S) Peder Sass (S)

Grete Schødts (S) Villy Søvnald (SF) fmd. Dorit Myltoft (RV) Bruno Jerup (EL)

Sonja Albrink (CD) Erik Larsen (V) Else Winther Andersen (V) Flemming Oppfeldt (V)

Lars Løkke Rasmussen (V) Karen Højte Jensen (KF) Lene Espersen (KF)

Jens Jørgensen (KF) Tom Behnke (FP) nfmd.

Dansk Folkeparti havde ikke medlemmer i udvalget.